

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการลุกออกจากที่ในชั้นเรียนของเด็กออทิสติก โดยวิธีการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ร่วมกับการปรับสิ่งแวดล้อม โดยตั้งสมมติฐานว่า พฤติกรรมลุกออกจากที่ ในชั้นเรียนของเด็กออทิสติกลดลง หลังจากการได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ร่วมกับการปรับสิ่งแวดล้อม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ เด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมลุกออกจากที่ในชั้นเรียน เพศหญิง 1 คน อายุ 7 ปี 5 เดือน เรียนอยู่ในระดับเตรียมความพร้อม หน่วยบริการอุทัย และเพศชาย 1 คน อายุ 5 ปี 5 เดือน เรียนอยู่ในระดับเตรียมความพร้อม หน่วยบริการบางปะหัน ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2565 เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) ที่มีพฤติกรรมลุกออกจาก ที่จำนวน 2 คนโดยมีแบบแผนการทดลองในครั้งนี้เป็นแบบ (A-B-A Design) มีกระบวนการทดลองแบ่ง ออกเป็น 3 ระยะ วันละ 1 ครั้ง เป็นจำนวน 30 ครั้ง ครั้งละ 16 นาที คือ ระยะที่ 1 (A1) เป็นระยะที่ครูทำการ สังเกตและบันทึกพฤติกรรมลุกออกจากที่ในชั้นเรียน แต่ยังไม่ให้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ร่วมกับการปรับ สนิไหม ระยะที่ 2 (B1) เป็นระยะที่ครูใช้หลักการปรับพฤติกรรมโดยการให้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ร่วมกับการปรับสิ่งแวดล้อม ในการลดพฤติกรรมการลุกออกจากที่ในชั้นเรียน ระยะที่ 3 (A2) เป็นระยะที่กลับไปใช้ กระบวนการอย่างระยะที่ 1 (A1) คือ หยุดการให้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ร่วมกับการปรับสิ่งแวดล้อม ในการ ลดพฤติกรรมการลุกออกจากที่ในชั้นเรียน

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เด็กออทิสติกที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ร่วมกับการปรับสิ่งแวดล้อม

มีพฤติกรรมลุกออกจากที่ในชั้นเรียนลดลง